

Agraïment arran d'un concert a Torelló

El 20 de maig de 2018, en l'escaiença de la solemnitat de Pentecostès, es va celebrar un concert d'orgue, molt emotiu i especial, a la Parròquia de Sant Feliu de Torelló.

Si bé el protagonista del concert va ser l'instrument, també s'ha de dir que sense l'organista l'instrument no sona. Els autors diversos que van configurar el repertori del concert, van ser interpretats pel torellonenc Arol Garcia i Rodríguez, i el sotasignant d'aquestes línies.

L'orgue, encara avui, continua essent el gran desconegut tot i ser l'instrument predilecte de l'Església, el germà gran que canta amb l'assemblea creient de la comunitat fidel.

La Parròquia de Sant Feliu es va desfer, en tot l'ampli i bon sentit de l'expressió, per a dur a terme, amb bona dicció i cura, el concert que ens ocupa. Ens va facilitar totes les atencions per a poder conèixer l'orgue, estudiar-hi el programa, i fer-nos amb l'acústica de l'església, car cada espai posseeix una acústica pròpia. Va confeccionar els programes i en va fer difusió, i, per la bona entesa amb l'orguener David Iglesias, va posar l'orgue a punt. No cal dir que tant a Mn. Joan Torra, rector de les parròquies de Torelló, com a la Parròquia de Sant Feliu, en nom de l'Arol Garcia i d'un servidor, els hi fem arribar la nostra més sentida i sincera gratitud per totes les consideracions que ens van tenir i les facilitats que ens van oferir.

Mai no he sigut del parer de jutjar un orgue per les prestacions tècniques que tingui, ni per la seva paleta fònica. L'organista ha de voler i saber adaptar-se a cada orgue, pel fet que és el mitjà que li permet expressar-se musicalment. Li cal saber la constitució de l'instrument: registres, àmbit del teclat, o dels teclats, i si l'orgue té pedaler amb més o menys notes. Tot

això, com és natural, ho ha de saber abans de confeccionar un programa de concert. A partir d'ací ha de voler fer música. I, si dic això, és pel fet que l'orgue de la Parròquia de Sant Feliu va permetre fer música en majúscules. I, en aquest punt, manifestament expresso que les interpretacions de l'Arol em van arribar al cor. Per bé que estava al seu costat, per a ajudar-lo en els registres i passar les pàgines de les peces, vaig escoltar —no pas sentir— algunes de les seves versions amb els ulls tancats. Em poden ben creureu que les interpretacions que va fer, el romanç d'Antonio de Cabezón «Para quién crié yo cabellos», el «Pas VII» del montserratí P. Narcís Casanoves, el coral de Johann Sebastian Bach «Wer nur den lieben Gott lässt walten». BWV 691, la «Sonata per organo» de Vincenzo Bellini, i la meua petita «En la flaire de la rosa taronja i verda» —dedicada al torellonenc Marc Rifà i Castillo— em van deixar els ulls humitejats i el cor amarat d'agraïment. I és que l'Arol, alumne d'orgue del Conservatori Professional de Música de Vic, ja està, i del tot, *tocat per la Música*.

Això no ho pot explicar, menys encara ensenyar, cap professor ni cap mestre. Estar en possessió de la Música és genuí i gratuït, i és un do que Déu dona a qui vol atorgar-li. Ahir, en la gran festa de la Pentecosta, l'Arol ens va fer partícips d'aquest do que el Senyor, en la seva infinita saviesa, li ha volgut donar. I ve a tomb la reflexió del monjo benedictí de Montserrat, organista, musicòleg, compositor i mestre, P. Gregori M. Estrada i Gamissans (1918-2015), raonament que és per a ser meditat cada dia i sovintejadament: «Una obra serà tant més ben interpretada com més s'ajustarà en la seva execució al seu contingut intern; fer ressaltar els temes principals, fer fluir els secundaris, donar força i joc als moments de fantasia, d'intimitat i de recolliment, d'expressió, de melodia i harmonia, allí on l'estructura de la peça ho demana. Una interpretació intel·ligent ha de portar el missatge de l'autor a través de la vida actual que li donen els executants; aquesta interpretació tindrà la gràcia de

fer penetrar els oients en la intimitat de l'obra: els farà aprofundir.» (vegi's *Respirar el temps, un perfil de Gregori Estrada* de Joan Todó. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2017). Una consideració que contemporàniament no l'he sentit mai, i que en tot cas he d'anar a buscar-la, amb els mateixos arguments però amb altres paraules, en les teories de Tomás de Santa María i Fray Juan Bermudo i, en gran manera, en el «Prólogo en alabanza de la cifra» de la *Facultad Orgánica* del mestre Francisco Correa de Arauxo.

La meva intervenció al concert no va pretendre ser res més que un donar a conèixer a Torelló a l'Arol com a organista, i acompanyar-lo en aquest seu «Primer concert d'orgue». De ben segur que n'hi haurà molts i molts més, de concerts, però aquest no l'oblidarà mai. El públic, receptiu, i per cert nombrós, també ho va entendre així i ho va acollir.

A tu doncs, Arol, als teus familiars, a Mn. Joan Torra, a la Parròquia de Sant Feliu, i a la vila de Torelló, que m'estimo molt, un Per molts anys a ple cor, i la meva més afectuosa felicitació. Recorda sempre allò del proverbi zen i que tantes vegades dic: «Quan el deixeble està preparat apareix el Mestre». Així ho vaig viure amb el P. Gregori, home venerable i de santa memòria, com tu ho vius al costat de la meva humil persona. És per aquest motiu, ben personal, que també et dono les gràcies.

Sigues sempre agraït a Déu i a la Mare de Déu pel do que ja tens i saps viure.

Modest Moreno i Morera
Ripoll, 21 de maig de 2018